

AJUDANT A VIURE

50 dies de Pasqua

Això és la durada d'aquest temps litúrgic, però cada diumenge actualitzem la Pasqua celebrant i agraint, començant de nou amb voluntat de renovar-nos i renovar.

Enmig de les foscos de la vida, cal refermar la nostra fidelitat al projecte de Déu perquè, de vegades, sembla que la nostra societat occidental (i també aquelles comunitats cristianes en les que no es vol canviar res) ha reduït Jesús, el seu Evangeli i la seva Església a productes «congelats» que va bé tenir presents en alguns moments oficials o formals de la vida (Bateig, Confirmació, Primera Comunió, Funeral...), però no sempre tenen massa incidència en la vida personal i social, ni es tenen seriosament en compte al moment de prendre decisions.

Justament aquest és el punt focal que en la Pasqua hem celebrat i anunciat: Crist

ressuscitat és viu i present en el nostre dia a dia i en tots aquells germans que ens envolten, sobretot en els més fràgils. Als deixebles, se'ls va anunciar que el «veurién» a Galilea, és a dir, en la vida ordinària, en el lloc i l'ambient concret on cadascú de nosaltres viu la barreja de vida i mort, d'amor i desamor, de tristesa i alegria, de treball i diversió, de lluita i descans... Una certesa que ha arribat fins a nosaltres, gràcies a la paraula i el testimoniatge de vida de tots els qui han sabut donar a conèixer a aquell Jesús «que va passar fent el bé i curant els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell». És la vivència que Pere comunica a tot el poble i que es contagia per la fermesa de la seva fe i pel seu convençut i exemplar seguiment de Jesús fins a jugar-se la vida. Des del primer dia, la nostra fe es fonamenta en el testimoni de persones concretes que, com nosaltres, han hagut de fer el propi camí creient.

Tenim molta feina a fer personalment i com a Església per tal d'introduir els valors de l'Evangeli en el cor de les persones i en la vida social. Una feina que cal concretar en les nostres comunitats parroquials, en els nostres moviments i grups, acollint més i millor la llavor de la Paraula de Déu i la seva voluntat. La complexitat de situacions que vivim necessiten avui d'un anunci que ens dugui a viure amb més confiança. La nostra missió és fer participar de la Bona Notícia de Jesús i dur esperança a tantes persones desanimades o ambients plens d'indiferència, fer que s'interessin per Jesús, present en la història, i el vulguin conèixer i seguir-lo.

Se'ns demana emprar nous mètodes i nous llenguatges, però allò que ens cal, sobretot, és l'ardor d'una fe que ajudi a obrir els cors a la trobada amb el Ressuscitat mitjançant un veritable testimoni que produeixi també fruits de transformació personal i social, feta a la llum de l'Evangeli. En un moment com l'actual, cal testimoniar i fer present la força del Ressuscitat, que supera el mal i el pecat, introduint motius de confiança amb iniciatives que promoguin relacions humanes més enllà d'interessos particulars, i essent promotors d'un fort corrent de fraternitat, animant accions col·lectives d'austeritat solidària que desterrin la temptació de buscar només el propi benefici.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Sra. Paquita Arturo i Royo

Consiliària de la Fundació Verge Blanca

La Sra. Paquita Arturo i Royo és actualment la consiliària de la Fundació Verge Blanca, institució de l'Església diocesana al servei de l'educació en el lleure. Es defineix com una persona que estima el Crist, la seva Església i el món. De professió administrativa, ja jubilada, ha dedicat la seva vida al servei de l'educació i de l'acompanyament als joves.

ció educativa amb els infants i els joves de la qual, amb el temps, van néixer el Servei de Colònies i Vacances, després l'Escola de l'Esplai i els Centres d'Esplais Cristians. L'any 1997, aquestes tres realitats van formar la «Fundació Verge Blanca».

Quin és el projecte educatiu de la Fundació Verge Blanca?

S'inspira en la persona de Jesús de Natzaret, una persona que:

—Posa al centre la persona humana i fa un especial èmfasi en els infants.

—Està oberta a la transcendència i hi viu amb una relació filial.

—Està oberta a tot el que l'envolta i viu estimant els altres, Déu i la natura.

—Viu solidàriament, fent colla i compartint el que és i té, aplegant persones lliures al voltant d'un projecte: el Regne de Déu.

—Posa pau i la desitja als seus amics, els asserena i conforta: no tingueu por!

—Viu la justícia com una opció per fer que els malalts, els exclosos, els empobrits surtin de la seva situació.

—És crític amb el sistema social i religiós, i es posa a treballar per transformar-los.

—Acompanya les persones, entenent que educar és un procés que necessita el seu temps. Ajuda a rellegir la vida i la història a la llum de la Paraula, per a que aquesta els transformi.

Has estat també consiliària de grups de joves universitaris (MUEC). Al teu parer, què és l'essencial?

He après que qui acompanya també necessita ser acompanyat. L'essencial és viure ben arrelats en Déu i a l'Església; conèixer i estimar cada una de les persones que formen el grup, portant-los en el cor amb la pregària..., respectar el procés de cadascú, formar-se i, per descomptat, participar del projecte del moviment o institució. Tot, amb molta humilitat i paciència.

Moltes gràcies, Paquita, pel teu testimoni!

Carme Parellada

Paquita, com va néixer en tu aquesta vocació?

La vida m'hi va portar... Vaig néixer en una família senzilla i treballadora. Érem en temps de la postguerra i, a casa, la mare sempre tenia un plat a taula per oferir, una estona per compartir... A la parròquia de Sant Joan de Lleida hi havia una comunitat viva. Allí, vaig entrar al moviment d'Acció Catòlica. Era inquieta i, en aquell temps, la parròquia ho era tot! Reunions, cinefòrum, recessos... Després, se'm va oferir formar part de la JOC i, ben aviat, se'm va demanar iniciar altres joves... Vaig prendre consciència que calia sortir cap als altres per oferir el que havia après i compartit al grup!

Amb la perspectiva del temps, com valeres ara el teu pas per aquests moviments de l'Església?

Sento un gran agraïment per la formació rebuda, tan humana com cristiana. Em van ensenyar a mirar i a estimar la vida a la llum de l'Evangeli, a descobrir què vol dir jugar-se la vida pel Crist. El fet de participar en trobades diocesanes i també d'àmbit estatal... em va fer descobrir una Església universal i viva. Tot una aventura per a mi anar a Barcelona, a Madrid...!

I del teu pas per l'escola?

M'agradaria recordar la influència d'unes mestres de l'escola pública General Britos, grans creients i molt vocacionades!

Quan vas entrar en el món de «l'educació en el lleure»?

L'any 1970, Mn. Ramon Freixes i en Francesc Terés em van demanar tenir cura de la secretaria del l'«Obra Diocesana de Colònies». Poc a poc, s'anava consolidant tota una ac-

DIUMENGE VI DE PASQUA

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

► Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, salió Cornelio a su encuentro y se echó a sus pies a modo de homenaje, pero Pedro lo alzó, diciendo: «Levántate, que soy un hombre como tú.» Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.» Todavía estaba hablando Pedro, cuando cayó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban sus palabras. Al oírlos hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios, los creyentes circuncisos, que habían venido con Pedro, se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles. Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Le rogaron que se quedara unos días con ellos.

► Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

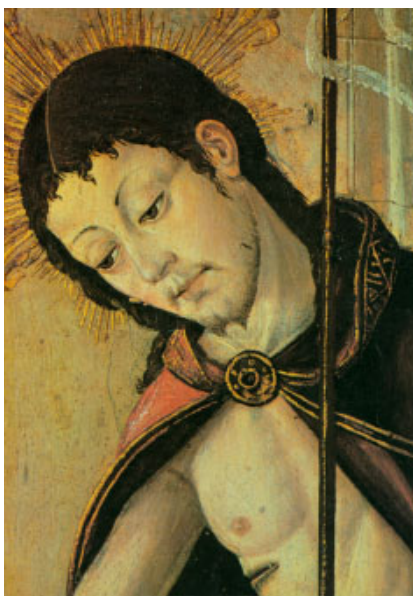
Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Hijo único, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto dure. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»

Faç de Jesucrist. Pintura de Rodrigo d'Osona, Museu Provincial de València

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17 □ **dimarts:** Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11 □ **dimecres:** Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15 □ **dijous:** Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20 □ **divendres:** Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a □ **dissabte:** Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28 □ **diumenge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mc 16,15-20. La 2a lectura pot ser Ef 4,1-13 (o més breu: 4,1-7.11-13).

Aviu llegim dos fragments de la tradició joànica que estan ben lligats per dins i que ofereixen un petit tractat sobre l'amor. La segona lectura ens recorda que l'amor té la seva font en Déu: «L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu fill com a propiciació pels nostres pecats» (1Jn 4,10). Per la seva banda, l'evangeli ens fa avinent que Jesús ha estimat els humans perquè també ell ha estat objecte de l'amor de Déu (15,9).

Subratllem dues coses arran d'aquests textos. En primer lloc, que l'amor és donació plena i incondicional.

Això potser ja ho sabem, però és essencial recordar que aquesta és l'experiència fonamental i fundacional de Jesús. Jesús ha viscut donant vida i donant-la amb plenitud («havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la mort», 13,1), perquè s'ha sentit a bastament i plenament estimat per aquell a qui només pot donar el nom de Pare estimat (més de cent textos de l'Evangelí de Joan). L'Evangelí de Joan ho subratlla quan diu que «el Pare estima el fill i li ho posa tot a la mà» (3,35b), text precedit per l'afirmació cabdal: «(El Pare) li dóna l'Esperit sense mesura» (3,35a).

Segon subratllat: el paral·lel de l'amor del cristià amb el model de Je-

sús és estricta: el creient només podrà estimar si és estimat, és a dir, si acull l'amor de Jesús. Perquè només el qui és estimat pot estimar. És una estructura de cadena: el Pare estima el fill. El fill, estimat pel Pare, estima els humans. Els humans, estimats per Jesús, poden estimar-se els uns als altres. L'amor ve de Déu, si no el deixem venir no podrem estimar.

Vet aquí el missatge de la Pasqua: és més important deixar-se estimar que estimar. És més important que Jesús ens renti els peus que no pas rentar-nos els peus els uns als altres (13,1-20).

Oriol Tuñí, SJ

COMENTARI

Petit tractat sobre l'amor

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

20. El fruit que podem donar i cal que donem

No oblidem que la comparació del cep (evangeli del diumenge passat) es troba en el context del darrer sopar de Jesús. Després de la multiplicació dels pans, Jesús va parlar del veritable pa del cel que ell donarà, i això era un anunci del pa eucarístic que donaria. És difícilment pensable que Jesús, en parlar del cep, no pensés en el vi nou que ja va anunciar a Canà i que ara dóna, el vi que sortiria de la seva passió, del seu «amor fins a l'extrem» (Jn 13,1), «l'amor més gran... del qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15, 13, evangeli d'avui).

En aquest sentit, la comparació del cep té ben bé un fons eucarístic. Senyala el fruit que Jesús dóna: el seu amor que es dóna a la creu, amor que és el nou vi bo que pertany al menjar de nocces de Déu amb els homes. L'eucaristia, sense que s'esmenti expressament, s'entén així en tota la seva grandesa i profunditat.

L'eucaristia ens remet al fruit que nosaltres, com a sarmets en Crist, podem donar i cal que donem: el fruit que el Senyor espera de nosaltres és l'amor que fa prendre amb ell el misteri de la creu i esdevé participació en el lliurament que fa d'ell mateix, i esdevé la justícia veritable que Déu vol de nosaltres i que prepara el món per al regne de Déu.

Neteja i fruit són coses que van juntes; només per la neteja de Déu podem donar el fruit que desemboca en el misteri eucarístic i així condueix a la festa de nocces que és la meta de Déu en la història. Fruit i amor van junts. El fruit veritable és l'amor que passa per la creu, per la neteja de Déu.

Si el fruit que hem de donar és l'amor, el seu pressupòsit és justament aquest *romandre*, que és el que els pares de l'Església anomenen *perseverantia*, aguantar amb paciència en la comunitat del Senyor a través de totes les confusions de la vida.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI

(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

PROVÍNCIA ECLESIASTICA DE BARCELONA

La Santa Seu ratifica els acords dels bisbes sobre la divisió de béns

La Congregació per als Bisbes ha ratificat els acords entre l'arxidiòcesi de Barcelona, la diòcesi de Terrassa i la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, que formen la Província Eclesiàstica de Barcelona, sobre el repartiment dels béns amb motiu de la divisió de l'arxidiòcesi de Barcelona.

Les esmentades noves diòcesis foren creades sense que hi hagués cap estudi preparatori sobre la divisió dels béns de l'arxidiòcesi de Barcelona.

La Santa Seu envià uns principis d'obligat compliment per a la divisió dels béns mobles i immobles de l'antiga arxidiòcesi de Barcelona. Els esmentats principis establien que el repartiment dels béns mobles s'havia de fer proporcionalment al nombre d'habitants de cada diòcesi en el moment de la partició (56,85% Barcelona, 24,04% Terrassa i 19,11% Sant Feliu de Llobregat). Pel que fa als béns immobles aquells principis normatius aconsellaven que cada diòcesi tingués aquells béns que es trobaven en el seu respectiu territori.

Per tal que les dues noves diòcesis rebessin més béns immobles que els que tenien en el propi territori, es demanà a la Congregació per als Bisbes que modifiqués aquells principis normatius pel que fa a la divisió dels béns immobles i que aquesta divisió es pogués fer proporcionalment al nombre d'habitants de cadascuna de les tres diòcesis. La Congregació per als Bisbes va aprovar aquesta petició.

Fins l'any 2006 no es va disposar de l'inventari de tots els béns immobles. Per aquesta raó la Comissió Tècnica nomenada pel Sr. Nunci no pogué abordar de manera efectiva la divisió fins a aquesta data. La Comissió Tècnica treballà intensament fins arribar a elaborar una proposta. Posteriorment, aquesta proposta fou estudiada i aprovada pels Srs. Bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona i enviada pel Sr. Cardenal Arquebisbe Metropolità de Barcelona a la Congregació per als Bisbes. Aquesta Congregació ha ratificat l'acord dels Srs. Bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

La Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol continuarà estant al servei dels capellans dels tres bisbats.

La Congregació per als Bisbes també ha determinat que els béns propietat del Seminari Conciliar de l'arxidiòcesi de Barcelona en el moment de la divisió, es reparteixin entre les tres diòcesis segons el nombre d'habitants.

Barcelona, 19 d'abril de 2012

SANTORAL

13. ✝ Diumenge VI de Pasqua. Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Dilluns. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Dimarts. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraisi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. Dimecres. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomu-

cè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.

17. Dijous. L'Ascensió del Senyor; sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. Divendres. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. Dissabte. St. Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); St. Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; Sta. Ciríaca.

EN PAREJA

La crisis y su posible función

Está claro que la vida en pareja facilita la maduración de cada uno de sus miembros, pero también ofrece un marco protector para el hombre y la mujer. El enriquecimiento espiritual de cada miembro de la pareja contribuye a reforzar la cohesión de esta.

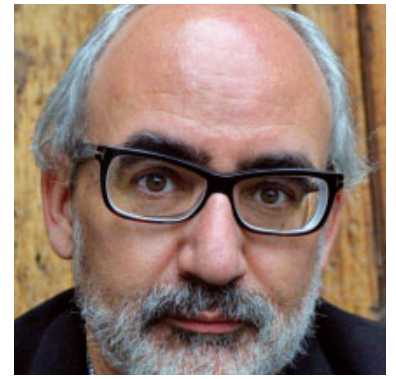
Hay unas fuerzas centrípetas (que actúan hacia dentro), y el amor es la más importante de ellas, que inciden en la pareja y que deben conjugarse y aprovecharse para contrarrestar las fuerzas centrífugas (que se dirigen hacia fuera) de cada uno de los componentes que, al contrario, tienden a deshacer la unión de la pareja. Todos sabemos que los puntos de ruptura son numerosos en la vida de una pareja y constituyen abundantes situaciones de crisis.

Al igual que el individuo, la pareja evoluciona a través de conflictos y crisis que deben servir para fortalecer su estructura, superando las eventualidades que se presenten, y de esta manera la pareja va madurando. Se dice que todo conflicto es madurador, y es cierto, pero con la condición de que sea reconocido como tal por la pareja y se busque el mantenimiento de la cohesión entre los cónyuges.

He aquí el relato de unos esposos: «Tuvimos hace un año una crisis muy fuerte y estuvimos en un tris de mandarlo todo a paseo. En un momento de lucidez para ambos, nos propusimos reflexionar cada uno por nuestra cuenta, sin prisas y desapasionadamente, pidiendo consejo y las ayudas externas que hicieran falta. Luego, nos sentamos a hablar; eso sí, con voluntad de rehacer lo que estuvo a punto de romperse. Aclaremos malentendidos y nos pedimos mutuamente disculpas. Desde entonces, nuestro matrimonio ha salido fortalecido.»

Dr. Paulino Castells
(En pareja, Ed. Planeta; En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC GRANÉ

L'Eucaristia és l'Aliment

Aliment per al desig infinit és el darrer treball del Dr. Francesc Grané; un llibre «que calia que s'escrivis, i que s'escrivis així», afirmava Mn. Rovira Bellosso el dia de la presentació. El també teòleg Francesc Torralba afegia en el mateix acte que està escrit «en un llenguatge proper, a la vegada místic i quotidià». I és que, com assegura l'autor, que és doctor en comunicació i humanitats i llicenciat en filosofia, «el nostre punt de partida és el desig, el desig vital que no en té prou amb allò que viu, que necessita alguna cosa més, el desig que demana que la vida tingui algun sentit, que hagi valgut la pena néixer, existir... patir, dubtar, desensisar-se. L'Eucaristia és l'Aliment per al desig infinit».

Per què calia un llibre com aquest, com diu Mn. Rovira?

Perquè em sembla que no s'acaba d'entendre. Es diu que és —o que hauria de ser— el centre de la vida cristiana, però, en la realitat quotidiana, no ho és. No s'entén. Des de fa unes dècades ens dediquem a mirar de fer-la entenedora a base de fer canvis de lectures, cants, de mirar que «siguin divertides». Però canviant els llenguatges no canviem gran cosa. El mateix Jesús diu sovint que no ens preocupem dels llenguatges, que ja se'ns donaran: que ens preocupem de l'experiència fonamental.

I què és allò essencial, l'experiència fonamental?

Primer, la consciència real, plena, d'estar mantenint una Relació. Una relació amb Déu. L'Eucaristia és, primer, relació individual amb Déu. Segon: l'Eucaristia expressa tot l'itinerari de transformació personal. Tu t'ofereixes a Déu —metàfora de l'altar—: el que ets, el que fas, el temps, les relacions... Només en la mesura que tu et dones Ell se't dóna. Donant-te, Déu se't dóna. És el teu pa, el teu Aliment. L'Eucaristia és el símbol d'aquesta experiència espiritual profunda, i quotidiana, molt quotidiana si volem, és clar.

Com presenta l'Eucaristia?

Cal superar un seguit de tòpics. El primer, el de l'avorrimt: tot allò essencial, en la vida, és lent, requereix temps i esforç, perquè l'Eucaristia suposa una immersió en generacions i cultures molt diverses, que van viure fa segles. És una trobada amb el Text i un treball actiu per fer que allò expressat recrei, reconstrueixi la nostra vida. El text interpretat, la Paraula, adreçada a la racionalitat, juntament amb el pa i vi, fa que puguem anar incorporant, i digerint, convertint en carn de la nostra carn la pròpia vida de Déu. Per això, no podem viure l'Eucaristia des de la ignorància de l'Evangeli.

Òscar Bardaji i Martin

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Del crit desesperat «Déu meu, Déu, meu per què m'has abandonat» al «Pare, confio el meu alè a les teves mans», hi ha tot un camí que va des de la ràbia des-

esperada, la por, la incertesa, a l'acceptació de la fragilitat, de la vulnerabilitat i la feblesa, de la sensació d'abandó a l'abandó confiat al Pare.

En aquest camí hi ha un pas clau, un canvi d'actitud, quan la mirada es pot allunyar dels «per què». La pregunta ens apropa al misteri de la vida, però no ens ajuda a avançar. Llavors, passem al «per a què ho visc» i al «com ho visc». Si la pregunta del «per què» dèiem que era molt freqüent, aquestes altres dues qüestions són cabdals perquè determinaran com es viu la malaltia.

El «per a què» ens apropa a donar-li sentit a l'experiència que estem vivint: què significa la malaltia, en aquest moment de la meua vida. Molts cops el dolor dona pas a l'estima més sincera, al compromís amb l'important, a la solidaritat amb altres amb qui compartir el patiment, que enllaça amb el «com viure la malaltia», les actituds amb les que es viu la malaltia i el patiment.

Montse Esquerda

Trobada de joves cristians

Amb el lema «Amb qui camines?», el dissabte 21 d'abril, una seixantena de joves cristians de la Diòcesi de Lleida han participat en un encontre, organitzat

per la Delegació de Joves de la Diòcesi. Aquest ha consistit en una caminada des de l'Acadèmia Mariana fins a l'ermita de Butsènit. Durant les dues hores de camí, en petits grups, han compartit estones de diàleg. En arribar a l'ermita, després d'una pregària i d'un dinar de germanor, s'han presentat les activitats de voluntariat en les que els joves podran participar aquest estiu.

A les quatre de la tarda han tornat a Lleida en autocar.

Trobada d'obriers i professionals cristians a Lleida

Una norantena de persones cristianes de diferents professions i àmbits socials de Lleida s'han reunit, el dissabte dia 21, al voltant del tema «Encara és possible ser cristià, una pregunta o una afirmació?»

Durant la trobada, que ha estat organitzada pels tres moviments de l'Acció Catòlica de Lleida, el professor Josep Galceran ha exposat les dificultats i possibilitats de viure la fe cristiana en la societat actual. A continuació, quatre persones de diferents professions han parlat de les seves respectives vivències, en el dia a dia, a la llum de la fe. Finalment, els participants, que utilitzen com a mètode la «Revisió de vida», s'han reunit en petits grups per dialogar i compartir les respectives experiències.

A la trobada, hi ha assistit també el bisbe de la Diòcesi Joan Piris.

Religioses de diferents congregacions participen d'uns Exercicis Espirituals a la Casa de l'Església

Durant la Setmana Santa, divuit religioses de diferents congregacions de Lleida han participat d'uns Exercicis Espirituals a la Casa de l'Església. Aquests han estat dirigits per Mn. Ramon Prat, vicari general,

a qui van expressar el seu content i agraïment per l'enyament rebut. També van valorar molt positivament les bones condicions que reunia la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), sobretot el silenci que, segons elles, els ha permès gaudir de la Litúrgia i dels actes propis d'aquests dies. Per la qual cosa, agraeixen al Bisbat haver posat a disposició dels fidels lleidatans una Casa tan acondicionada per a aquestes i moltes altres activitats, així com al Sr. Paco Campo, administrador de la Casa, la seva acollida i les seves atencions.

Mn. Ramon Prat també les va felicitar pel seu recol·liment i per l'atenció prestada.

Comissió de Vida Consagrada

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h.

- **Diumenge 13 de maig: Dia Diocesà del Malalt**
—A les 12 h, Eucaristia a l'hospital Arnau de Vilanova.
- **Dilluns 14 de maig:**
—Reunió de l'Arxiprestat Perifèria.
- **Dimarts 15 de maig:**
—Conferència Episcopal Tarraconense a Loreto.
- **Dimecres, 16 de maig:**
—Conferència Episcopal Tarraconense a Loreto.
- **Dijous 17 de maig:**
—A les 10 h, el grup de confirmands del col·legi Santa Ana visiten al bisbe.
- **Divendres, 18 de maig:**
—Consell de Govern.
—A les 20 h, Confirmacions del col·legi Arbell a Sant Llorenç.

AYUDANDO A VIVIR

50 días de Pascua

Esta es la duración de este tiempo litúrgico, pero cada domingo actualizamos la Pascua celebrando y agradeciendo, empezando de nuevo con voluntad de renovarnos y renovar.

En medio de las oscuridades de la vida, es necesario reafirmar nuestra fidelidad al proyecto de Dios porque, a veces, parece que nuestra sociedad occidental (y también aquellas comunidades cristianas en las que no se quiere cambiar nada) ha reducido a Jesús, su Evangelio y su Iglesia a productos «congelados» que va bien tener presentes en algunos momentos oficiales o formales de la vida (Bautismo, Confirmación, Primera Comunión, Funeral ...), pero no siempre tienen demasiada incidencia en la vida personal y social, ni se tienen seriamente en cuenta en el momento de tomar decisiones.

Justamente este es el punto focal que en la Pascua hemos celebrado y anunciado: Cristo resucitado está vivo y presente en nuestro día a día y en todos aquellos hermanos que nos rodean, sobre todo en los más frágiles. A los discípulos se les anunció que le «verían» en Galilea, es decir, en la vida ordinaria, en el lugar y el ambiente concreto donde cada uno de

nosotros vive la mezcla de vida y muerte, de amor y desamor, de tristeza y alegría, de trabajo y diversión, de lucha y descanso... Una certeza que ha llegado hasta nosotros gracias a la palabra y el testimonio de vida de todos los que han sabido dar a conocer a aquel Jesús «que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él». Es la vivencia que Pedro comunica a todo el pueblo, que se contagia por la firmeza de su fe y por su convencido y ejemplar seguimiento de Jesús hasta jugarse la vida. Desde el primer día, nuestra fe se fundamenta en el testimonio de personas concretas que, como nosotros, han tenido que hacer el propio camino creyente.

Tenemos mucho trabajo por hacer personalmente y como Iglesia para introducir los valores del Evangelio en el corazón de las personas y en la vida social. Un trabajo que hay que concretar en nuestras comunidades parroquiales, en nuestros movimientos y grupos, acogiendo más y mejor la semilla de la Palabra de Dios y su voluntad. La complejidad de situaciones que vivimos necesitan hoy de un anuncio que nos lleve a vivir con más confianza. Nuestra misión es hacer

participar de la Buena Noticia de Jesús y llevar esperanza a tantas personas desanimadas o ambientes llenos de indiferencia, hacer que se interesen por Jesús, presente en la historia, y lo quieran conocer y seguir.

Se nos pide emplear nuevos métodos y nuevos lenguajes, pero lo que necesitamos, sobre todo, es el ardor de una fe que ayude a abrir los corazones al encuentro con el Resucitado, mediante un verdadero testimonio que produzca también frutos de transformación personal y social, hecha a la luz del Evangelio. En un momento como el actual, hay que testimoniar y hacer presente la fuerza del Resucitado, que supera el mal y el pecado, introduciendo motivos de confianza con iniciativas que promuevan relaciones humanas más allá de intereses particulares, y siendo promotores de una fuerte corriente de fraternidad, animando acciones colectivas de austeridad solidaria que destierren la tentación de buscar sólo el propio beneficio.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737